

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2015 - 7681

Doknr.
276778

Dato
05-11-2015

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 14.10.2015 stillet følgende spørgsmål nr. 7 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 7:

”Vil ministeren oplyse, hvorfor den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for handicapbiler ifølge Ankestyrelsens Årsstatistik om handicapbiler fra 2014 kun er tre uger kortere ved genbevillinger end ved førstegangsansøgninger, når kommunerne ved genbevil-
ling har fået mulighed for en forenklet sagsbehandling?”

Svar:

Efter § 11, stk. 3, i bilstøttebekendtgørelsen kan kommunen anvende en forenklet sagsbehandlingsprocedure i forbindelse med ansøgning om genbevilling af støtte til køb af bil, så afgørelsen kan træffes uden, at der indhentes yderligere oplysninger. Proceduren kan anvendes, hvis ansøgerens funktionsnedsættelse og kørselsbehov i al væsentlighed er uændret, siden kommunalbestyrelsen sidst traf afgørelse om støtte til køb af bil, og ansøgeren underskriver en tro og love-erklæring herom. I de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 168 fremsat den 17. marts 2010) fremgår, at det er op til kommunalbestyrelsen, om den ønsker at anvende muligheden for at bede borgeren om en tro og love-erklæring.

Som reglen er formuleret, fastslår den en ret for kommunen til at anvende en tro og love-erklæring under nærmere betingelser, men ikke en ret for borgeren til at få sin sag afgjort på baggrund af denne forenklede sagsbehandlingsprocedure. Borgeren er heller ikke forpligtet til at underskrive en tro og love-erklæring.

Reglen om tro og love-erklæringer ændrer således ikke på, at kommunen fortsat er forpligtet til at oplyse sagen i nødvendigt omfang. Hvis kommunen derfor skønner, at det er nødvendigt at indhente yderligere oplysninger, skal den det. Det gælder også, selvom borgeren måtte have underskrevet en tro og love-erklæring.

Social- og Indenrigsministeriet har ikke for alle kommuner viden om, hvilke forhold der begrunder forskellen i sagsbehandlingstiden for ansøgere, der ikke tidligere har modtaget støtte til køb af bil, og ansøgere, der tidligere har modtaget støtte.

I forbindelse med Tårnby, Ishøj, Brønderslev og Ringsted kommuners bidrag til besvarelse af spørgsmål 6, SOU, alm del, har de om sagsbehandlingen i genbevillingssager oplyst følgende:

Tårnby kommune henleder opmærksomheden på, at der i statistikken for 2014 kan indgå genbevillingssager for borgere, som tidligere har fået bevilget bilstøtte af de daværende amter. Kommunen har oplevet, at den har en anden opfattelse af bevil-
lingsniveauet, end amtet havde, hvorfor det ofte har været nødvendigt at foretage

sagsbehandlingen forfra. Kommunen oplyser endvidere, at der i genbevillingssager sjældent er tale om borgere med helt stationære funktionsnedsættelser, hvorfor sagen må behandles mere eller mindre forfra.

Ishøj kommune påpeger, at sagsbehandlingstiden i genbevillingssager kan trække ud, når kommunen afventer oplysninger om de krav, som politiet stiller til bilen i borgerens kørekort. Det kan fx være i sager, hvor der skal tages stilling til, om borgeren skal have medhold i, at der er krav til særlig indretning af bilen, og hvor kommunen afventer politiets vurdering deraf.

Brønderslev kommune oplyser, at den har en væsentlig kortere sagsbehandlingstid i genbevillingssager end i nye sager.

Ringsted kommune oplyser, at den i hver genbevillingssag vurderer, om det er muligt at anvende den forenkede sagsbehandlingsprocedure, men at borgerens situation kan være forandret så væsentligt, at den ikke kan anvendes. Det gælder fx i forhold til ændringer i forhold til borgerens funktionsevne. Det kan også være, at borgeren er flyttet, så borgeren kan klare sig med anden hjælp, fx en elscooter eller en kørselsordning. I flere sager kan kommunen konstatere, at der ikke tidligere være foretaget en gangtest, og der er behov for at fastslå borgerens gangfunktion. Hertil kommer, at det kan være nødvendigt at tilvejebringe oplysninger fra embedslægen og politiet for at kunne afgøre sagen.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann